

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/120/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613202753
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2019:4613202753.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci žalobcu: Športový klub polície Topoľčany, so sídlom Topoľčany, Obchodná č. 1, IČO: 34 013 059, zastúpený JUDr. Luciou Anovčinovou, advokátkou, 811 06 Bratislava, Štefánikova 5, IČO: 42 362 318 proti žalovanému: EUROTEx SR Bratislava s.r.o. so sídlom Pod Kalváriou 2103, Topoľčany, IČO: 36 537 918, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Edit Balážiková, s.r.o. so sídlom Partizánske, Jesenského 231/5, IČO: 47 239 948, zastúpená konateľkou a advokátkou JUDr. Edit Balážikovou, o ochranu práva podľa § 126 Občianskeho zákonníka takto

rozhodol:

I. Súd ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by obmedzilo prevádzkovanie športovej činnosti hádzanárskeho ihriska na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P., evidovanej na Okresnom úrade Topoľčany - katastrálny odbor, zapísané na LV č. XXXX v reg. „C“, ako parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 1 412 m² a strieť užívanie tejto nehnuteľnosti žalobcom pre športové účely.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 26.3.2013 podal na tunajšom súde žalobu, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by obmedzilo prevádzkovanie športovej činnosti na nehnuteľnostiach v kat. území Topoľčany, zapísaných na LV č. XXXX v registri "C" ako parc. č. XXX/X ostatné plochy výmery 1.412 m² a na parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria výmery 149 m², katastrálne vlastnícky neevidovaný z dôvodu, že žalovaný je zapísaný ako výlučný vlastník uvedenej nehnuteľnosti a to na LV č. XXXX týkajúcich sa parc. č. XXX/X. Na parc. č. XXX/X doposiaľ nie je založený list vlastníctva. V prírode sa jedná o hádzanárske ihrisko s názvom "sokolovňa" spolu s priestormi, ktoré slúžia ako tribúna a šatne. Tieto priestory k tomuto účelu slúžia od roku 1952. Žalobca predmetné nehnuteľnosti užíva pre účely svojej športovej činnosti, na základe Hospodárskej zmluvy uzavretej medzi predchádzajúcim vlastníkom MSNV Topoľčany a právnym predchodcom žalobcu TJ ČH Topoľčany z 25.1.1990. Od tejto hospodárskej zmluvy odvodzuje žalobca oprávnenosť žaloby a aktívnu legitímáciu. Pokiaľ ide o pozemok nie je to štandardný pozemok, ale je to v podstate stavba spojená so zemou pevným základom, pretože na pozemku je vybudované asfaltové hádzanárske ihrisko, ktoré má tým pádom samostatný právny režim, takže vlastník pozemku automaticky nie je vlastníkom stavby - ihriska na tomto pozemku. Dňa 18.3.2013 došlo zo strany žalovaného, konkrétne na príkaz konateľa, k devastácii uvedeného objektu v rozsahu, ako to vyplýva z pripojenej fotodokumentácie. Došlo k zničeniu tribúny, poškodeniu plochy ihriska v takom rozsahu,

že nie je možné na ňom prevádzkovať športovú činnosť. Uvedené objekty udržiaval a spravoval vždy žalobca na svoje náklady.

2. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 04.04.2013 č.k. 6C/120/2013-19 bolo vyhovené návrhu žalobcu na vydanie predbežného opatrenia a zakázané žalovanému vykonávať akékoľvek zemné, stavebné, či iné demolačné práce na pozemku a objektoch na ňom sa nachádzajúcich v kat. území P., zapísaných na LV č. XXXX v registri "C" ako parc. č. XXX/X ostatné plochy výmery 1.412 m² a na parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria výmery 149 m², katastrálne vlastnícky neevidovaný. Predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/120/2013. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.06.2014 bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2014.

3. V priebehu konania žalobca navrhol zmenu - rozšírenie žaloby aj na stavbu so súp. číslom XXXX postavenú na parc. č. XXX/X - telocvičňu Sokolovňu a pozemok parc. č. XXX/X. zastavané plochy a nádvoria o výmere 484 m² z dôvodu, že na základe Hospodárskej zmluvy z 15.1.1990 uzavretej medzi predchádzajúcim vlastníkom nehnuteľností MsNV a právnym predchodcom žalobcu TJ ČH Topoľčany užíval žalobca aj tieto nehnuteľnosti, pričom pôvodne išlo o parc. č. XXX, ktorá bola následne rozdelená na parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X. V súčasnosti je vlastníkom predmetných nehnuteľností žalovaný. Žalobca uvedené nehnuteľnosti užíval do roku 2012 na športové účely, predovšetkým počas zimného obdobia a nepriaznivého obdobia. Počas celého roka bola telocvičňa využívaná na cvičenie gymnastiky. Potom, čo žalovaný v roku 2012 odstránil náradie, podlahy, vybetónoval medzi podlažie, teda urobil zásadné zásahy do nehnuteľností sa v telocvični nedá momentálne športovať. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 18.11.2014 č.k. 6C/120/2013-148 súd pripustil zmenu žaloby tak, že bude znieť: žalovaný je povinný zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by obmedzilo prevádzkovanie športovej činnosti na nehnuteľnostiach v kat. území P., evidované na Okresnom úrade Topoľčany - katastrálny odbor, zapísaných na LV č. XXXX v registri "C" ako parcela č. XXX/X ostatné plochy o výmere 1.412 m², parc. č. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 484 m², stavba súpisné číslo XXXX, postavaná na parc. č. XXX/X, druh stavby - budova pre šport a rekreačné účely, telocvičňa Sokolovňa, spoluvlastnícky podiel 1/1-ina, parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 149 m², katastrálne vlastnícky neevidovaný, a strieť užívanie týchto nehnuteľností žalobcom pre športové účely.

4. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20.09.2017 č.k. 6C/120/2013-284, súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by obmedzilo prevádzkovanie športovej činnosti na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P.L. evidované na Okresnom úrade Topoľčany - katastrálny odbor zapísané na LV č. XXXX v registri „C“ ako parc.č. XXX/X ostatné plochy o výmere 1412 m², pozemok, na ktorom je postavené hádzanárske ihrisko, a strieť užívanie tejto nehnuteľnosti žalobcom pre športové účely. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

4.1. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že z vykonaného dokazovania súd mal za nesporné, že žalobca v rámci svojej činnosti hádzanárske ihrisko využíval a naďalej využíva ako to vyplýva aj z výpovede štatutárneho zástupcu žalobcu. Je pravdou, že právo trvalého užívania, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov telovýchovným jednotám dňom účinnosti Zákona č. 278/1993 t.j. 01.01.1994 v zmysle § 18 ods.3 zaniklo. V prípade hádzanárskeho ihriska však treba vychádzať z ustanovenia § 2a ods.1 Zákona č. 138/1991 Zb., ktorý zákon bol novelizovaný Zákonom č. 278/1993 Z.z., podľa ktorého nehnuteľné veci štátu, ku ktorým zaniká právo trvalého užívania telovýchovných jednot podľa osobitného predpisu, prechádzajú dňom nadobudnutia jeho účinnosti do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú. Obec je povinná zachovať účelové určenie takejto nehnuteľnosti. Z uvedeného potom vyplýva povinnosť zachovať účelové určenie predmetného hádzanárskeho ihriska na parc.č. XXX/X, preto súd považoval žalobu v tejto časti za dôvodnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

4.2. Vo zvyšku súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o uplatnený nárok k parc. č. XXX/X z dokazovania je nesporné, že LV k danej nehnuteľnosti nie je založený a samotný žalovaný nie je ani vlastníkom tejto parcely v zmysle vyššie uvedenej kúpnej zmluvy. Preto súd nemohol uložiť žalovanému zdržať sa konania, ktoré by obmedzilo prevádzkovanie športovej činnosti žalobcu vo vzťahu k tejto parcele, ale rovnako aj k stavbe súp.č. XXXX postavenej na parc.č. XXX/X, keď táto budova nebola

predmetom hospodárskej zmluvy uzavretej dňa 25.01.1990 a tak žalobca neosvedčil existenciu jeho práva k nej a rovnako aj vo vzťahu k parc.č. XXX/X zastavané plochy a nádvoría o výmere 484 m² vo vlastníctve žalovaného.

5. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.01.2019 č.k. 6Co/16/2018-343, bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu okrem iného vyplýva, že je nesporné, že žalobca nie je vlastníkom nehnuteľností, a preto sa môže domáhať ochrany len v zmysle ustanovenia § 126 ods. 2 OZ. Pre takúto ochranu je však potrebné, aby žalobca preukázal, že má iné právo, na základe ktorého môže nehnuteľnosti mať u seba a užívať ich. Musí preukázať, že je oprávneným držiteľom a preukázať, ako mu žalovaný do jeho držby zasahuje.

6. Vo veci súd vytýčil termín pojednávania na deň 10.04.2019, na ktorom právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že predmetné ihrisko je v trvalom užívaní žalobcu od 25.01.1990, keď bola uzatvorená Hospodárska zmluva s právnym predchodcom žalobcu, pričom ihrisko slúži svojmu účelu od roku 1952, a to nerušene až do marca 2013, keď žalovaný aktívne začal brániť vykonávaniu športovej činnosti na predmetných nehnuteľnostiach protiprávnym konaním. Zo strany žalobcu bolo podané aj trestné oznámenie, došlo k zničeniu tribúny, zničeniu hádzanárskych bránok, poškodeniu plochy ihriska v takom rozsahu, že keby ho žalobca nedal do poriadku, nebolo by možné prevádzkovať športovú činnosť. Navyše v tejto protiprávnej činnosti žalovaný pokračoval aj po nariadení neodkladného opatrenia a to rôznymi schválnosťami ako je rozvezenie zeminu po ploche ihriska, navezenie pliesku na plochu ihriska. Počas tréningov sa po ploche ihriska pohybovali vozidlá, čím jednak ničili plochu ihriska, bránili v tréningu, ale aj ohrozovali bezpečnosť hráčov. Žalobca preto opakovane, na vlastné náklady, musel dávať ihrisko do poriadku tak, aby sa na ňom mohlo ďalej trénovať. Činnosť žalovaného pokračovala aj po podaní žaloby, na základe čoho bolo potom zo strany žalobcu, podané trestné oznámenie v júni 2016. Užívanie ihriska na športové účely bolo a je akceptované počas celého obdobia tak zmluvnými partnermi žalobcu, tak aj Mestom Topoľčany. Poukázala na to, že predmetom vydania nehnuteľnosti Jednote Sokol Topoľčany, od ktorej nehnuteľnosti nadobúdala žalovaný, nebolo a ani nemohlo byť hádzanárske ihrisko na parc. č. XXX/X, keď platí že vlastnícke právo prešlo na obec, ktorá je povinná zachovať účelové určenie nehnuteľnosti. Hádzanárske ihrisko je využívané na športové účely doposiaľ. Majú za to, že Mesto Topoľčany súhlasí s využívaním predmetného ihriska na športové účely.

6.1. Pojednávanie bolo prerušené a následne odročené na ďalší termín pojednávania.

7. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 10.09.2019, na ktorom právna zástupkyňa žalovaného poukázala na závery rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, ktorý jednoznačne konštatuje, že v konaní nebolo preukázané jednoznačným spôsobom, že by žalobca disponoval alebo mal právny titul, na základe ktorého by bol oprávnený nehnuteľnosti užívať. Od tohto rozhodnutia Krajského súdu žalobca nepredložil žiadne nové dôkazy preukazujúce tento právny titul.

7.1. Štatutárny zástupca žalobcu W. W. uviedol, že poukazuje na Hospodársku zmluvu a oprávnenosť riadiť nehnuteľnosti, zodpovedať za celkový stav, starať sa o to, aby to bolo v prevádzke na športové účely. Ihrisko používajú doteraz, na základe zmluvy, ktorá nebola nikdy spochybnená. V reštitučných nárokoch ich Sokol nepožiadala o písomné vyjadrenie, a tým zápis na kataster je neprávoplatný. Užívajú to na základe zmluvy s Mestom Topoľčany. Doposiaľ to nikto nezrušil. Teraz sa tam zúčastňuje aktivít okolo 80 športovcov, chodia tam hádzanárky, hádzanári, hokejbalisti, a cez zimu sa tam rekreačne nalieva ľad a korčuľuje.

7.2. Právna zástupkyňa žalobcu v záverečnej reči uviedla, že navrhuje, aby súd žalobe vyhovel a zdôraznila, že užívanie ihriska na športové účely bolo a je akceptované počas celého obdobia aj zmluvnými partnermi žalobcu aj Mestom Topoľčany, aj súdmi. Poukázala na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 4C/228/2013 zo dňa 23.02.1995. Súd v danom konaní okrem iného konštatoval, že vydanie parcely č. XXX/X neprichádza do úvahy, lebo pozemok bol zastavaný a to nie žiadateľom o vydanie, ktorým bola v tom čase Telovýchovná jednota Sokol Topoľčany, a tento žiadateľ sa domáhal vydania aj parcely č. XXX/X, ktorá však bola v držbe práve ŠKP Topoľčany, ktorého v tomto konaní žiadateľ nežaloval. ŠKP Topoľčany nikdy ani nebol požiadany o vydanie. Teda predmetom, či už vydania nehnuteľnosti Jednote Sokol Topoľčany, ako aj kúpnej zmluvy uzavretej žalovaným dňa 17.01.2012 nebolo a ani nemohlo byť hádzanárske ihrisko na parc. č. XXX/X. Ďalej platí, že v zmysle zákona

138/1991 Zbierky, že vlastnícke právo k samotnému ihrisku prešlo na obec, ktorá je povinná zachovať účelové určenie takejto nehnuteľnosti. Hádzanárske ihrisko je využívané na športové účely od roku 1952 až dosiaľ, a to po celú dobu nepretržite, predovšetkým práve na tréningy hádzanej, o tomto predložili tak dokumenty, ako aj početné fotografie, svedčí o tom aj výpoveď štatutárneho zástupcu žalobcu, rovnako založili do spisu aktuálnu informáciu z Mesta Topoľčany, ktoré súhlasí s využívaním ihriska na športové účely aj naďalej, tiež súhlasí s tým, aby ho naďalej užíval konkrétne žalobca. Dôvodom podania žaloby boli zásahy žalovaného do nerušeného pokojného užívania ihriska, ktoré mali za cieľ obmedziť a následne celkom vylúčiť výkon športovej činnosti kýmkoľvek.

7.3. Právna zástupkyňa žalovaného v záverečnej reči uviedla, že v celom rozsahu sa pridriavajú ich doterajších vyjadrení. Navrhujú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Trvajú na tom, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby podľa § 126 ods. 2 OZ. Žalobca aj naďalej odvodzuje právo užívania dotknutých nehnuteľností od hospodárskej zmluvy zo dňa 25.01.1990 a žiadny iný právny titul na užívanie dotknutých nehnuteľností nepredložil. V konaní však bolo jednoznačne preukázané, že právo trvalého bezplatného užívania, ktoré vzniklo podľa hospodárskej zmluvy zaniklo zo zákona, a to dňa 01.01.1994. Opakovane poukázala na to, že v katastri nehnuteľností je ako vlastníkom evidovaný žalovaný a jeho vlastnícke právo nebolo doposiaľ zákonným spôsobom spochybnené. Ako konštatuje aj Krajský súd v uznesení zo dňa 30.01.2019, pokiaľ by sa aj pripustilo, že obec je vlastníkom ihriska, musel by žalobca preukázať, že má s obcou, teda Mestom Topoľčany, uzatvorený zmluvný vzťah titulom ktorého je oprávnený toto užívať. Žiadna takáto zmluva medzi mestom a žalobcom neexistuje, o čom svedčí aj vyjadrenie Mesta Topoľčany predložené žalobcom, v ktorom sa hovorí o tom, že mesto by uvažovalo o využití pozemkov pre žalobcu na športové účely za predpokladu, že by bol ich vlastníkom. Z uvedeného je zrejmé, že mesto sa k nehnuteľnostiam ako vlastníkom nehlási, a so žalobcom neuzatvoril žiadnu zmluvu o užívaní dotknutých nehnuteľností. Z uvedených dôvodov, a predovšetkým s poukazom na závery Krajského súdu je potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. V prípade úspechu si žalovaný uplatňuje nárok na náhradu trov konania.

7.4. Z predloženého vyjadrenia Mesta Topoľčany právnu zástupkyňou žalobcu vyplýva, že Mesto Topoľčany na účely predmetného súdneho konania vyhlasuje, že zvažuje podanie žaloby na určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam v kat. úz. P., parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X a XXX. Za predpokladu, že by bolo Mesto Topoľčany vlastníkom citovaných pozemkov uvažovalo by o ich využití pre ŠKP za obdobných podmienok, ako využívajú iné športové kluby na území mesta, za podmienok a v súlade so zásadami o hospodárení s majetkom mesta.

8. V zmysle intencií rozhodnutia Krajského súdu, súd vo veci vytýčil termín pojednávania, na ktorom strany sporu prostredníctvom svojich právnych zástupcov uviedli svoje stanoviská k veci, vyjadril sa štatutárny zástupca žalobcu, žalobca predložil fotografie priestorov, ktoré sú využívané na športové účely a tiež predmetného hádzanárskeho ihriska. Súd sa oboznámil s obsahom hospodárskej zmluvy, kúpnej zmluvy formou notárskej zápisnice, výpisu z LV č. XXXX, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4C/228/1993, ostatných listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

8.1. Dňa 25.01.1990 uzatvoril bývalý Mestský národný výbor (MsNV) v Topoľčanoch ako odovzdávajúci s Telovýchovnou jednotou ČH Topoľčany ako preberajúcim hospodársku zmluvu. Z článku I hospodárskej zmluvy vyplýva, že MsNV v Topoľčanoch má v správe hádzanárske ihrisko Topoľčany parc.č. XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X a tento majetok podľa § 70 Hospodárskeho zákonníka a § 10 Vyhl. č. 119/1988 Zb. o hospodárení s národným majetkom odovzdáva do bezplatného trvalého užívania uvedenej organizácii ako trvalému užívateľovi. Podľa článku II národný majetok uvedený v bode I sa trvalému užívateľovi odovzdáva na športové účely. Zmena účelu užívania sa môže vykonať len zmenou tejto zmluvy a to v písomnej forme. Podľa článku IV nehnuteľnosť sa odovzdáva do trvalého bezplatného užívania dňom 01.02.1990 na dobu neurčitú. Pozemok odovzdaný do bezplatného trvalého užívania zostáva v štátnom vlastníctve a je v správe MsNV Topoľčany.

8.2. Žalobca je nástupníckou organizáciou Telovýchovnej jednoty ČH Topoľčany ako to vyplýva z hlavy VII bodu 1 stanov žalobcu. Z hlavy I bod 4 vyplýva, že žalobca je organizáciou s právnu subjektivitou so sídlom Topoľčany.

8.3. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 4C/228/1993 dňa 08.01.1992 podala Jednota Sokol Topoľčany žalobu proti Telovýchovnej jednote TS Topoľčany na vydanie majetku. Rozsudkom tunajšieho

súdu zo dňa 23.02.1995 č.k. 4C/228/93-90 bola uložená povinnosť žalovanému v 2/rade, ktorým bolo Slovenské združenie telesnej kultúry Bratislava vydať žalobcovi telocvičňu - sokolovňu, miestnosti, v ktorých je zriadená reštaurácia, zasadačku, kanceláriu, sklad a rozmnožovňu, dve kancelárske miestnosti nachádzajúce sa na prvom poschodí budovy postavenej na nehnuteľnosti v kat. úz. Topoľčany zapísanej na LV č. XXXX ako parc.č. XXX/X zastavaná plocha o výmere 684 m², parc.č. XXX/X zastavaná plocha o výmere 16 m² a nehnuteľnosť v kat.úz. P. zapísanú na LV č. XXXX ako parc.č. XXX/X vrátane rodinného domu o výmere 62 m². Voči žalovanému v 1/rade Telovýchovná jednota TS Topoľčany bol návrh zamietnutý. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že z časti bol návrh zamietnutý, preto že žalobca sa domáhal aj vydania takých nehnuteľností ako hádzanárske ihrisko, šatne pre hádzanárov, ktoré nie sú v držbe ani jedného zo žalovaných, ale sú v užívaní inej organizácie.

8.4. Dňa 17.01.2012 uzatvoril žalovaný formou notárskej zápisnice kúpnu zmluvu ako kupujúci so Sokol na Slovensku so sídlom Junácka 6, Bratislava ako predávajúcim. Predávajúci Sokol na Slovensku ako výlučný vlastník nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX kat.úz. P. parc.č. XXX/X o výmere 1412 m², ostatné plochy, parc.č. XXX/X o výmere 484 m², zastavané plochy a nádvorcia, parc.č. XXX/X o výmere 16 m², zastavané plochy a nádvorcia, parc.č. XXX/X o výmere 165 m² zastavané plochy a nádvorcia, parc.č. XXX/X o výmere 35 m², zastavané plochy a nádvorcia, telocvičňa - sokolovňa súp.č. XXXX na parc.č. XXX/X pod B1 v celosti predal žalovanému ako kupujúcemu za dohodnutú cenu uvedenú v kúpnej zmluve. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že ďalšie stavby na uvedených nehnuteľnostiach a to bufet Jadran na parc.č. XXX/X a kancelárie, šatne súp.č. XXXX na parc.č. XXX/X, kotolňa súp.č. XXXX na parc.č. XXX/X neboli predmetom tejto kúpnej zmluvy. Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k uvedeným nehnuteľnostiam žalovaného bol povolený správou katastra Topoľčany pod č. E. XXX/XX.

8.5. Vzhľadom na rozhodnutie tunajšieho súdu rozsudkom zo dňa 20.09.2017 č.k. 6C/120/2013-284 a výsledok odvolacieho konania, keď odvolanie bolo podané iba žalovaným, vo zvyšku v časti zamietnutia žaloby, rozsudok nadobudol právoplatnosť, predmetom konania zostalo rozhodnutie o uložení povinnosti žalovanému zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by obmedzilo prevádzkovanie športovej činnosti na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P., evidované na Okresnom úrade Topoľčany - katastrálny odbor, zapísané na LV č. XXXX v reg. „C“ ako parc. č. XXX/X ostatné plochy o výmere 1 412 m² pozemok, na ktorom je postavené hádzanárske ihrisko a strieň užívanie tejto nehnuteľnosti žalobcom pre hádzanárske účely.

9. Podľa § 126 ods. 1, 2 OZ, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

10. Podľa § 129 ods. 1, 2 OZ, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

11. Podľa § 70 ods. 1, zák. č. 162/1995 Zb., Údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

12. Podľa § 2a ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. O majetku obci, nehnuteľné veci štátu, ku ktorým zaniká právo trvalého užívania telovýchovných jednot podľa osobitného predpisu prechádzajú dňom nadobudnutia jeho účinnosti do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú. Obec je povinná zachovať účelové určenie takejto nehnuteľnosti.

13. Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, Právo trvalého užívania, ktoré vzniklo podľa doterajších právnych predpisov telovýchovným jednotám a ktoré trvá ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, dňom jeho účinnosti zaniká.

14. Z ustanovenia § 126 OZ vyplýva, že týmto je poskytovaná ochrana vlastníckeho práva k huteľným i nehnuteľným veciam, proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do tohto vlastníckeho práva z ktorého ustanovenia vyplývajú základné druhy vlastníckych žalôb, a to : a) žaloba na vydanie veci, b) žaloba na zdržanie sa vlastníckeho práva, c) žaloba o určenie vlastníckeho práva. Z odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia vyplýva , že obdobné právo na právnu ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba, a to tak držiteľ ako aj detentor (§ 129).

15. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 25.01.1990 uzatvoril právny predchodca žalobcu, ktorým bola Telovýchovná Jednota ČH Topoľčany s Mestským národným výborom v Topoľčanoch, hospodársku zmluvu o bezplatnom trvalom užívaní národného majetku. Národný majetok uvedený v článku I zmluvy, hádzanárske ihrisko Topoľčany, parc. č. XXX, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X bol odovzdaný podľa § 70 Hospodárskeho zákonníka a § 10 vyhl. č. 119/1988 Z.b. o hospodárení s národným majetkom do bezplatného trvalého užívania právneho predchodcovi žalobcu na športové účely. V článku IV zmluvy vyplýva, že nehnuteľnosť sa odovzdáva do trvalého bezplatného užívania dňom 01.02.1990 na dobu neurčitú s tým, že zostáva v štátnom vlastníctve a je v správe MSNV Topoľčany.

15.1. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 23.02.1995 č.k. 4C/228/93-90 bolo rozhodnuté o povinnosti vydať Jednote Sokol Topoľčany telocvičňu - sokolovňu, miestnosti, v ktorých je zriadená reštaurácia, zasadačku, kanceláriu, sklad a rozmnožovňu, dve kancelárske miestnosti nachádzajúce sa na prvom poschodí budovy postavenej na nehnuteľnosti v kat. úz. P.Č. zapísanej na LV č. XXXX ako parc.č. XXX/X zastavaná plocha o výmere 684 m², parc.č. XXX/X zastavaná plocha o výmere 16 m² a nehnuteľnosť v kat.úz. P. zapísanú na LV č. XXXX ako parc.č. XXX/X vrátane rodinného domu o výmere 62 m². Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.01.2012 žalovaný od Sokol na Slovensku ako kupujúci odkúpil nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX kat.úz. P. parc.č. XXX/X o výmere 1412 m², ostatné plochy, parc.č. XXX/X o výmere 484 m², zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXX/X M. výmere 16 m², zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXX/X o výmere 165 m² zastavané plochy a nádvoria, parc.č. XXX/X o výmere 35 m², zastavané plochy a nádvoria, telocvičňa - sokolovňa súp.č. XXXX na parc.č. XXX/X pod B1 v celosti. Z uvedeného je zrejmé, že predmetom či už vydania nehnuteľnosti Jednote Sokol Topoľčany ako aj kúpnej zmluvy uzavretej žalovaným dňa 17.01.2012 nebolo ani nemohlo byť hádzanárske ihrisko na parc.č. XXX/X. Z LV č. XXXX vyplýva, že u parcely č. XXX/X je uvedený pri spôsobe využívania kód č. 30, tzn. že ide o pozemok, na ktorom je ihrisko. Z čiastočného výpisu z LV č. XXXX E. vyplýva vlastníctvo parcely č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 1 412 m² žalovaného v celosti.

15.2. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetné hádzanárske ihrisko slúžilo svojmu účelu od roku 1952. Od uzatvorenia Hospodárskej zmluvy dňa 25.01.1990 bolo hádzanárske ihrisko nerušene užívané v rámci tej istej činnosti, teda športovej činnosti a to do marca 2013, kedy žalovaný začal žalobcovi brániť vykonávaniu športovej činnosti na predmetnej nehnuteľnosti. V dôsledku toho bolo právoplatne rozhodnuté o vydaní predbežného opatrenia uznesením tunajšieho súdu zo dňa 04.04.2013 č.k. 6C/120/2013-19, ktorým súd zakázal žalovanému vykonávať akékoľvek zemné, stavebné či iné demolačné práce na pozemku a objektoch na ňom sa nachádzajúcich v kat. úz. P., zapísaných na LV č. XXXX v reg. „C“ ako parc. č. XXX/X ostatné plochy výmery 1 412 m² a na parc. č. XXX/X zastavané plochy a nádvoria výmery 149 m², katastrálne vlastnícky táto parcela nie je evidovaná. Ako vyplýva z vyjadrenia právnej zástupkyne žalobcu, žalobca na vlastné náklady dával predmetné hádzanárske ihrisko do poriadku a jeho užívanie pre športové účely je naďalej realizované i v súčasnosti, čo vyplýva z vyjadrenia štatutárneho vyjadrenia žalobcu, keď uviedol, že teraz sa tam zúčastňuje aktivít okolo 80 športovcov, chodia tam hádzanáčky, hádzanári, hokejbalisti a cez zimu sa tam rekreačne nalieva ľad a korčuľuje sa tam.

16. S účinnosťou od 01.01.1994 na základe ustanovenia § 18 odsek 3 zákona č. 278/1993 Z.z. O správe majetku štátu zaniklo telovýchovným jednotám právo trvalého užívania majetku štátu a zároveň bol novelizovaný zákon č. 138/1991 Zb. O majetku obcí, ktorý v ustanovení § 2a ods. 1 ustanovil, že nehnuteľné veci ku ktorým zaniká právo trvalého užívania telovýchovným jednotám prechádzajú tým istým dňom do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú a takéto nehnuteľnosti sa nemohli scudzovať. Vyššie uvedenou kúpnu zmluvou žalovaný okrem iného nadobudol vlastníctvo k parc. č. XXX/X, tak ako je to zapísané na LV č. XXXX pre kat. úz. P. a ako vyplýva z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, bolo povinnosťou súdu sa vysporiadať s ustanovením § 70 zák. č. 162/1995 Zb. O katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam, podľa ktorého údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. V zmysle intencií rozhodnutia Krajského súdu je potrebné, aby žalobca preukázal, že má iné právo, na základe ktorého môže nehnuteľnosti mať u seba a užívať ich, musí preukázať, že je oprávneným držiteľom a preukázať, ako mu žalovaný do tejto držby zasahuje.

17. V danej veci je nesporné, že v zmysle citovaného zákonného ustanovenia § 2a ods. 1 zák. č. 138/1991 Zb., prešlo vlastnícke právo k predmetnému hádzanárskemu ihrisku na obec - t.j. Mesto Topoľčany, ktoré je povinné zachovať účelové určenie tejto nehnuteľnosti, a to na športové účely, tak ako je to od roku 1952 a následne v zmysle Hospodárskej zmluvy zo dňa 25.01.1990, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu s Mestským národným výborom v Topoľčanoch. Takto to bolo užívané nerušene do roku 2013, kedy začal žalovaný so stavebnými prácami zasahujúcimi do riadneho užívania hádzanárskeho ihriska. Došlo k zničeniu tribúny, hádzanárskych bránok, poškodenia plochy ihriska, čo musel dať žalobca do poriadku pre zachovanie pôvodného účelu, t.j. športovej činnosti. K zásahom zo strany žalovaného dochádzalo i v priebehu konania, čo viedlo k podaniu trestného oznámenia zo strany žalobcu v júni 2016. Z vyjadrenia konateľa žalobcu, predložených dôkazov, fotografií, mal súd za preukázané, že hádzanárske ihrisko je využívané na športové účely aj v súčasnosti.

17.1. Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje (126 ods. 1 OZ). Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba (§ 126 ods. 2 OZ). Z dokazovania vyplýva, že žalobca odvodzujúc svoje právo od Hospodárskej zmluvy uzatvorenej dňa 25.01.1990 nakladal s hádzanárskym ihriskom v súlade s obsahom tejto Hospodárskej zmluvy a riadne hádzanárske ihrisko využíval na športové účely, a to nerušene, pokiaľ do jeho práva nezasiahol žalovaný v roku 2013. Po úpravách a oprave hádzanárskeho ihriska je užívané pre športové účely aj v súčasnosti. Je pravdou, že subjektívne právo na ochranu vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 OZ má vlastník predmetnej nehnuteľnosti, v tomto prípade Mesto Topoľčany. Žalobca však v dobrej viere, že mu patrí právo užívania hádzanárskeho ihriska, teda i po účinnosti ustanovenia § 18 ods. 3 zák. č. 278/1993 Z.z. teda od 01.01.1994, užíval toto hádzanárske ihrisko naďalej ako oprávnený držiteľ. Je pritom nesporné, že oprávnený držiteľ má tie isté práva, ktoré prislúchajú vlastníkovi veci. Týmto žalobcovi vzniklo iné právo, obsahom ktorého je oprávnenie užívať hádzanárske ihrisko, ktoré bolo odovzdané jeho právnenmu predchodcovi na základe Hospodárskej zmluvy uzavretej dňa 25.01.1990 a zostalo tak zachované aj po 01.01.1994. Týmto je daná aktívna legitímácia žalobcu uplatniť podľa ustanovenia § 126 ods. 2 žalobou, uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by obmedzilo prevádzkovanie športovej činnosti hádzanárskeho ihriska na nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P., evidovanej na Okresnom úrade Topoľčany - katastrálny odbor, zapísané na LV. č. XXXX v reg. „C“, ako parc. č. XXX/X - ostatné plochy o výmere 1 412 m² a striepiť užívanie tejto nehnuteľnosti žalobcom pre športové činnosti. Túto povinnosť súd uložil žalovanému vo vzťahu k hádzanárskemu ihrisku nachádzajúceho sa na parc. č. XXX/X, zapísané na LV č. XXXX vo vlastníctve žalovaného. Uvedenú povinnosť nebolo možné uložiť vo vzťahu k predmetnej parcele č. XXX/X s poukazom na ustanovenie § 70 zák. č. 162/1995 Zb. v zmysle ktorého údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. V tejto časti preto súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

18. Podľa § 470 ods. 1 CSP, Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

19. Podľa § 255 ods.1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Podľa § 396 ods. 1, 3 CSP, Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

21. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že strany sporu mali v konaní čiastočný úspech, preto súd o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu týchto trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).